Ankenævnet for Forsikring

Den 12. oktober 2016 blev i sag nr. 89630:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i Tryg Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har opkrævet selvrisiko i forbindelse med en anmeldt skade.

Klageren påkørte den 8/1 2016 liften på en lastbil. Selskabet henviser til, at det ikke har kunnet formå modpartens ansvarsforsikringsselskab til at anerkende noget erstatningsansvar for skaden. Skaden er derfor dækket over klagerens kaskoforsikring, og selskabet har som følge heraf opkrævet selvrisiko.

Klageren i klageskemaet bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> Lørdag d. 8.1.2016 skal jeg køre ind på parkeringspladsen ved … forretningscenter ...
> Foran forretningen … holder en lastvogn som netop har aflæsset varer. Han holder på en sådan måde at der er bedst plads venstre om. Idet jeg passerer bagklappen, løfter han denne så den rammer min h. side på h. bagdør skærm og bagkofanger.
> Jeg kører hen foran ham. Jeg stiger ud af bilen og affotograferer skaden for at konfrontere chauffører med det skete.
>
> I mellemtiden har han afsluttet lukning af bagklappen, sat sig ind i bilen og kører fra stedet. Jeg har øjenkontakt med ham, prøver med fagter og gebærder at få ham til at standse, men han fortsætter sin kørsel. Jeg aflæser registreringsnr. og henvende mig i forretningen, hvor jeg får vognmandens data. Derpå kører jeg til politiet for at anmelde tilfældet. Han har jo forladt stedet uden at udveksle data.
>
> Politiet er afvisende, da man ikke betragter det som et færdselsuheld. Man overhører fuldkommen, at manden har forladt stedet uden at udveksle oplysninger.

Jeg anmelder tilfældet til Tryg d. 10.1.2016.

Som det ses al medfølgende bilag finder man ikke at regres kan gennemføres.

Det ender med en klage til Direktionen over en efter min opfattelse for svag sagsbehandling.

Selskabets klageafdeling har i argumentationen for ikke at gøre mere ud af sagen medsendt 2 ankenævnskendelser. Den ene omhandler en grønthandlers parasol, som i blæsevejr river sig løs og skade en bil. Den anden handler om en bil, der kører i et hul i vejen.

Sager som på ingen måde kan sidestilles med min sag.

Dette påpeger jeg overfor klageafdelingen, men det ændrer ikke ved deres opfattelse af sagens afgørelse.

Jeg er utilfreds med den noget amatøragtige måde sagen er kørt og indgiver hermed anke mod mit forsikringsselskab.

Jeg vedlægger relevant materiale. Jeg henleder specielt opmærksomheden på min argumentation om løftet at bagklappen i forbindelse med fortsat kørsel. Den var jo ikke løftet da jeg skulle passere.

Jeg vil afslutningsvis være tilfreds med en kulancemæssig annullering af selvrisiko, men dette ligger jo ikke i ankenævnets regi.
…
Hvad vil du konkret opnå hos selskabet? …
At man går mere seriøst på [modpartens forsikringsselskab] ud fra mine kommentarer, susp. Ser bort fra selvrisikoen."

Selskabet har i brev af 29/7 2016 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"**Gennemgang af sagen**
Vi modtog vores kundes telefoniske anmeldelse d. 8. januar 2016 og noterede i den forbindelse følgende:

'FT kører forbi lastbil - da han passerer lastbilen, løfter chauffør lift fra vejen og rammer FT's bil'.

Vores kunde oplyste endvidere, at der ikke havde været vidner til uheldet og at lastbilen blot var kørt fra stedet.

Vi oprettede en elektronisk regres mod lastbilens motoransvarsforsikring i … [et andet forsikringsselskab end det indklagede] d. 8. januar 2016 og d. 14. januar 2016 modtog vi besked fra [modpartens forsikringsselskab] om, at der var tale om erhvervsansvar, hvorfor de ikke kunne behandle sagen under motoransvar. Modparten havde ligeledes tegnet erhvervsansvarsforsikring i …[modpartens forsikringsselskab] og vi rettede krav hertil d. 29. januar 2016.

Den 11. januar 2016 modtog vi et billede af skaden på vores kundes bil. Billede viste en vandret skæring ind i siden på bilen.

Skaderne på vores kundes bil blev opgjort d. 2. februar 2016 og vi modtog efterfølgende taksatorrapport …

Den 22. februar 2016 modtog vi modpartens forklaring, som var en anden end vores kundes. Modparten havde bl.a. oplyst, at vores kunde var kørt venstre om lastbilen og havde påkørt liften. Modparten havde efterfølgende ventet på, at vores kunde skulle henvende sig, men det var ikke gjort.

[Modpartens forsikringsselskab] oplyste på den baggrund, at deres kunde ikke havde udvist fejl eller forsømmelser, hvorfor de ikke kunne anerkende erstatningspligten.

Modpartens anmeldelse blev sendt til vores kunde og d. 23. februar 2016 modtog vi vores kundes kommentarer til modpartens anmeldelse.

Vi modtog endvidere politiets oplysninger til sagen d. 29. februar 2016.

Den 22. marts 2016 meddelte [modpartens forsikringsselskab], at vores kundes yderligere kommentarer ikke ændrede deres afgørelse, hvorfor de fastholdt afvisningen af erstatningspligten.

Vi meddelte vores kunde d. 1. april 2016, at vi ikke havde mulighed for at gennemføre kravet overfor modparten og at sagen derfor ville blive betragtet som en kaskoskade uden ansvarlig modpart med opkrævning af selvrisiko til følge.

Vores kunde klagede efterfølgende til Direktionen og oplyste bl.a. at sagsbehandlingen havde været useriøs og at vi ikke havde brugt alle midler som fx regresmødet, for at få sagen afgjort på en retfærdig måde. Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at drøftelser på regres-møder alene omhandler sager med motoransvar mod motoransvar og at dette er en sag mod erhvervsansvar, som alene af den grund falder uden for regresaftalen og regresmøderne. Dette er vores kunde orienteret om telefonisk.

Klagen blev besvaret af Kvalitetsafdelingen d. 29. april 2016 og der blev bl.a. henvist til at skaden på vores kundes bil indikerede, at han havde påkørt liftet, idet der var tale om en vandret linje, som havde skåret sig ind i bilen.
…
Konklusion
Indledningsvis må vi oplyse, at det følger af almindelig dansk retspraksis, at det er den der rejser et krav, som skal løfte bevisbyrden for at en evt. modpart er ansvarlig.

Vi har henvist til ankenævnskendelse 84113 og 86675 for at vise vores kunde, at vi har opfyldt vores forpligtigelser i forhold til at rette krav mod [modpartens forsikringsselskab] og at det vil kræve bevisførelse ved en retssag, som vi ikke er forpligtet til at føre, at få gjort modparten ansvarlig for uheldet.

Vores kunde har tegnet en forsikring med en selvrisiko på 3.279 og jeg henviser i den forbindelse til forsikringsbetingelserne pkt. 3.1 hvoraf det fremgår, at selvrisikoen gælder ved enhver skade. Jeg kan endvidere oplyse, at der ikke gælder særlige vilkår vedrørende opkrævning af selvrisiko ...

Slutteligt må jeg henlede nævnets opmærksomhed på billederne af skaderne på vores kundes bil, som viser en lige vandret ridse/skæring ind i siden på bilen. Billederne har været forevist Overtaksator, …, som udtaler, at skaderne indikerer at vores kunde har påkørt

liften, idet der ville havde været ridser/skrabemærker lodret op af bilen, hvis liften var blevet kørt op af bilen.

På baggrund af ovenstående må vi fastholde vores afgørelse i sagen, herunder at vi ikke finder anledning til at bortfalde opkrævning af selvrisikoen …"

Klageren har i mail af 8/8 2016 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

1) Modpartens tegning er ikke helt rigtig. Lastbilen er bredere en optegnet og holder deslige mere til højre. Da chaufføren står ved lastbilens h. baghjørne ved betjeningsknapperne vil jeg ikke genere ham ved at køre h. om. For lidt plads. Han kan således ikke undgå at se min manøvre ved at køre v. om.
2) Arbejde med læsserampe er ganske rigtigt omfattet af EH ansvar. Men i dette tilfælde er han færdig med aflæsning, og han skal løfte klappen for at køre videre. Jeg har tidligere anført at skader i forbindelse med åbning/lukning af bildøre er et led i kørslen, og derfor motoransvar. På samme måde mener jeg at oplukning af lemmen for at fortsætte kørslen kan sidestilles med førnævnte retsprincip, hvilket betyder at der er tale om motoransvar. Denne synsvinkel har man valgt at ignorere. …
3) Taksators bemærkninger finder jeg er en sandsynliggørelse men intet bevis for de faktiske forhold. Efter min opfattelse alene et forsøg på at miskreditere mig.
4) Chaufførens opfattelse af hændelsesforløbet må stå for hans egen regning. Jeg holder jo ind foran ham efter uheldet og forsøger med fagter at stoppe ham. Det har han ikke kunnet undgå at bemærke. At køre fra stedet tyder på dårlig samvittighed."

Selskabet har i brev af 29/8 2016 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Uanset om der er tale om motoransvar eller erhvervsansvar, så er det fortsat min opfattelse, at modparten ikke er ansvarlig for uheldet. Jeg må igen påpege, at der ikke gælder særlige vilkår … og at vi behandler vores kunder ens. Vi svigter ikke vores kunde eller forsøger at miskreditere ham.

Sagen er behandlet på baggrund af oplysninger fra vores kunde og modparten og kan ikke føre til andet resultat."

I mail fra modpartens ansvarsforsikringsselskab af 19/2 2016 hedder det bl.a.:

"Min part oplyser følgende:
…
Jeg har vedhæftet en tegning, hvoraf det fremgår hvorledes vores bil har holdt parkeret i forhold til modparten.
Vores bil holder midt på parkeringspladsen, så biler der holder parkeret til begge sider, kan komme ud fra parkeringsbåsene.
Vores chauffør står og er ved at lukke liften på bilen og da den er i en højde på 70 -100 cm rammer modparten den.
Så vidt vi ved, skal der ikke opstilles advarsel omkring arbejdsområdet.
Modparten vælger at køre venstre om vores bil, i stedet for højre om. Da modparten rammer liften træder vedkommende på speederen i stedet for på bremsen og det flyver rundt med plastikstykker.
Vores chauffør lukker liften og ser efter modparten, men kan ikke se modparten nogen steder.

> Han sætter sig derfor ind i bilen for at ordne papirer og venter et par minutter, men ingen henvender sig til ham og han kører derfor videre på hans rute."
> Skitse:
> …
> Ud fra ovennævnte [skitse] er det min opfattelse, at uheldet ikke kan tilskrives fejl eller mangler fra min kundes side og jeres krav afvises derfor."

Klageren har i mail heroverfor bl.a. anført:

> "Chaufføren har en god fantasi. Ikke alt er rigtigt. Det er korrekt, at jeg vælger at køre venstre om. På daværende tidspunkt er læsserampen på jorden. Da jeg passerer. Løfter chaufføren rampen og rammer min vogn. Han siger at jeg speeder op i stedet for at bremse. Forkert. Jeg speeder ikke op, men da jeg hører kvaselyden, når jeg simpelthen ikke at bremse. Jeg fortsætter til en parkeringsplads lige foran lastbilen, for at besigtige skaden. At han ikke kunne finde mig er noget nonsens, jeg holdt 10 m foran ham. Da jeg vender mig om for at kontakte ham, er han allerede oppe i førerhuset, og påbegyndt fremkørsel. Jeg vinker til ham for at få ham til at stoppe, men han fortsætter ufortrøden."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**3. Selvrisiko**
> **3.1 Aftalt selvrisiko**
> Den aftalte selvrisiko fremgår af policen.
>
> Selvrisikoen gælder for enhver skade."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte, at der skete skade på højre bagdør, bagskærm og kofanger på hans bil, da han den 8/1 2016 forsøgte at passere en lastbil, der var ved at aflæsse varer på en parkeringsplads. Modparten har oplyst, at lastvognchaufføren stod og var ved at "lukke liften", og da den var i en højde på 70-100 cm ramte den klagerens bil. Han har endvidere oplyst, at klageren umiddelbart efter sammenstødet med liften trådte på speederen. Klageren har heroverfor forklaret, at liften befandt sig på jorden, og at lastbilens chauffør løftede liften, idet klageren passerede. Endvidere har han forklaret, at han ikke speedede op, men at han ikke kunne nå at bremse.

Det indklagede selskab har, som det er praksis, gjort kravet gældende over for modpartens ansvarsforsikring, som dog har afvist erstatningspligten. Det vil herefter kræve en retssag at få afgjort, om modparten er erstatningsansvarlig, og en sådan retssag er det indklagede selskab ikke forpligtet til at gennemføre og påtage sig procesrisikoen for.

Da det indklagede selskab har dækket skaden på klagerens bil, kan nævnet herefter ikke kritisere, at selskabet har opkrævet selvrisiko. Det, som klageren i øvrigt har anført, findes ikke at kunne føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand